№ 242. Piątek 23. Października 1863. Rok wydania 53.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Lwów, 23. października.

Izba deputowanych Rady państwa obradowała na przedwczorajszem posiedzeniu swojem nad projektem ustawy względem dalszego pobierania podwyższonych podatków przez miesiące listopad i grudzień 1863 r. Debata była długa i żwawa, w ciągu której kilkakrotnie zabierali głos ministrowie, przy głosowaniu zaś przyjęła izba projekt rządowy z odrzuceniem wniosków wydziałowych. Drugim przedmiotem porządku dziennego był projekt ustawy względem zniesienia podatku dyferencyjnego od wódki. Wydział zaproponował zniesienie tego podatku i izba przyjęła ten wniosek bez debaty. — Wydział do obradowania nad podatkami osobowym, zbytkowym i zarobkowym miał posiedzenie dnia 20. b. m. i zgodził się w zasadzie jednogłośnie na zaprowadzenie *podatku zbytkowego*. Uznano wprawdzie, że podatek ten przyniesie w ogóle mały tylko dochód, ale że na wszelki sposób może on wywrzeć wpływ moralny, i że pewne zarzuty, jakie można przytoczyć przeciw innym podatkom, upadają przy tym zupełnie. Po tej uchwale przystąpiono zaraz do obrad nad szczegółowemi postanowieniami podatków, ale nie uchwalono jeszcze nic stanowczego w tym względzie.

Podług dzisiejszych wiadomości z Wiednia potwierdziło się wczorajsze telegraficzne doniesienie *Czasu* o wyjeździe hrabiego Rechberga na konferencyę, ale nie do Paryża, lecz do Norymbergu. *Jen. kor.* z 21. b. m. pisze o tem co następuje: „Jego Exc. minister spraw zagranicznych i cesarskiego domu hrabia Rechberg udaje się dziś wieczorem w towarzystwie ministeryalnego referenta dla spraw niemieckich, tajnego radzcy barona Biegeleben do Norymbergu. Odbędzie się tam konferencya najgłówniejszych państw, skłaniających się do reformy związku. A ponieważ niektóre zagraniczne dzienniki usiłują z szczególną gorliwością przedstawiać wszelkie kroki, przedsiębrane przez mocarstwa, które podpisały akt reformy, w takiem znaczeniu, jak gdyby były wymierzone przeciw Prusom, tedy zdaje nam się nie będzie zbytecznem okazać, iż właśnie te rządy dowiodły licznemi krokami, jak dalece zależy im na tem, by skłonić Prusy do udziału w obradach nad reformą związku, i że nie pragną one niczego goręcej, jak porozumienia się z Prusami. Co się zaś tyczy konferencyi norymberskiej, możemy zapewnić, że głównym jej celem jest ułożyć na odmowę Prus, przesłaną do wszystkich państw, oświadczających się za reformą, także identyczną odpowiedź. A jestto przecież rzecz jasna, że musiano najprzód postarać się o porozumienie w tym względzie.

Z teatru wojennego w Królestwie Polskiem nie ma dziś wiadomości o żadnych świeżych potyczkach, a *Czas* powiada tylko, że podług ostatnich doniesień wzrosły w kilku okolicach Królestwa siły powstańcze i że zapewne wkrótce nadejdą z tamtąd doniesienia o ważniejszych starciach.

Wybory w *Prusiech* rozpoczęły się w dniu 20go b. m. Rezultat ich zdaje się nie wątpliwy. Według wszelkiego podobieństwa do prawdy ministeryum nie więcej jak 40 do 50 głosów w izbie deputowanych za sobą mieć będzie. Izba deputowanych w połowie listopada zwołana być ma. Telegram z Berlina donosi, że przy wyborach w stolicy dawna większość wzmocniona jeszcze została. Na prowincyi, o ile dotąd wiadomo, miasta wotowały w duchu przeszłej większości. Wybory po wsiach nie są jeszcze wiadome.

Gazeta wiedeńska zaprzecza wyraźnie temu, iżby lord Russell pomimo niedoszłego porozumienia z Austryą, względem odsądzenia Rosyi od praw posiadania Polski, miał przesłać na własną rękę notę w tym duchu do Petersburga. Wiadomość ta, chociaż kilkakrotnie w dziennikach powtarzana, nie była wcale podobna do prawdy.

Z Paryża pod dn. 19. października piszą do *Jen. Kor.*: Nim księga żółta dostanie się na stół ciała prawodawczego, dwa wielce ważne dokumenta dyplomatyczne mają być ogłoszone przez jeden z tutejszych półurzędowych dzienników; są to depesze, które p. Drouin de Lhuys wysłał pod dniem 20. czerwca b. r. do Londynu, a pod dniem 21. czerwca do Wiednia. Ogłoszenie tych dwóch dokumentów, które poniekąd stanowią klucz do istotnego położenia sprawy polskiej, ma w obec bliskich debat w obu izbach opinię publiczną usposobić przyjaźnie dla rządu, a z tego, co słychać o osnowie rzeczonych depeszy, można po ogłoszeniu ich spodziewać się pożądanego skutku. Ma z nich wypływać, że Francya nie jest powodem, iż gabinet wiedeński do tej chwili czeka na owe gwarancye ze strony mocarstw zachodnich, których jemu celem przedsięwzięcia dalszych wspólnych kroków nie można po prostu odmówić. Więcej niżeli tego nie żąda też roztropniejsza część ludności francuzkiej, a jeżli, jak słychać, Anglia ociągała się z daniem żądanej rękojmi, i przez to była winą dotychczasowego nieożywionego przebiegu układów, tedy nawet opozycya w ciele prawodawczem nie będzie mogła wystąpić przeciw postępowaniu rządu.

Pan Rouher, nowy minister stanu, i mówcy dodani mu do pomocy, mogą być spokojni co do kwestyi polskiej. Mianowanie pana Rouher wznieca zaufanie, ponieważ tenże w kwestyach zagranicznych zgadza się zupełnie z panem Drouyn. Nowa kombinacya tudzież pozostawienie pana Foulda na jego stanowisku uspokoiła giełdę. Deputacya mexykańska spodziewa się, że w ciągu tego tygodnia będzie przyjęta przez Cesarza.

Opinion nationale otrzymała następujące wiadomości z Hajti: San Domingo kapitulowało na dniu 1. września, a hiszpański gubernator schronił się do lasu pod Azną. Santjago kapitulowało także. Pułkownik Palingo stanął na czele republiki.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 21. października. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Najjaśn. Pan przybył wczoraj zrana o godzinie 9tej z Schönbrunnu do Wiednia dla wysłuchania kilku raportów ministeryalnych.

Jego Excel. minister stanu p. *Schmerling* miał przedwczoraj audyencyę u Jego Mości Cesarza. — Arcyksiążę *Ludwik Wiktor* odjeżdża dziś do Ischlu. — Król. węgierski kanclerz nadworny hr. *Forgach* uczestniczył wczoraj w łowach dworskich w Guntramsdorf. — Siedmiogrodzki kanclerz nadworny hr. *Nadasdy* wyruszy w podróż swoją do Biarritz dopiero w sobotę, gdyż oczekuje jeszcze w Wiedniu przybycia deputowanych siedmiogrodzkich. — Biskup *Ludwik Haynold* poczynił, jak donoszą dziennikowi *Id. Tau.* na dniu 15go b. m., jako w 24tą rocznicę swego kapłaństwa, a 11tą swego biskupstwa rozmaite pobożne fundacye w ogólnej sumie 39.000 zł. w. a.

(Czynności wydziałów rady państwa.) Wydział do obrady nad nowellą ustawy o należytościach, odbył już kilka posiedzeń. §. 1. względem zmiany skali do dokumentów zostawiono w zawieszeniu. W §. 2. zrobiono modyfikacyę, aby przestemplowanie znaczków stemplowych było dokonane w ciągu 8 dni od dnia wystawienia wekslu, bądź co bądź na dzień przed prezentacyą, a to przez urząd do tej czynności wyznaczony, i z przydaniem daty przestemplowania. §. 4. wykreślono. Przy §. 8. uchwalono, aby przytoczone w T. P. 60. 4 zmienionych ustawą z 13. grudnia 1862 postanowień taryfy, podlegające stemplowi korespondencye osób trudniących się handlem i przemysłem, prowadzone względem ruchomych przedmiotów ich handlu i przemysłu, między sobą lub z innemi osobami, tylko wtedy były stemplowane, gdy z nich pokazuje się istnienie asygnacyi, obligu, rewersu lub wekslu. Przy §. 9. postanowiono, aby rachunki, conti, noty, wykazy, które osoby trudniące się handlem i przemysłem wystawiają sobie nawzajem, lub innym osobom, żądając należytości za przedmioty swego handlu, były wolne od stempla, jeżeli nie przenoszą 5 zł. Wydział doszedł w obradach do §. 9. włącznie.

(Posiedzenie izby deputowanych z d. 20. października.)

Zaczęło się posiedzenie o godzinie $10^{1}/_{4}$. W loży dworskiej był Arcyksiążę *Rainer*. Na ławie ministrów zasiedli Ich Exc. pp. *Rechberg*, *Schmerling*, baron *Mecsery*, *Lasser*, hrabia *Degenfeld*, *Plener*, Dr. *Hein*, baron *Burger* i hrabia *Nadasdy*. Wszystkie galerye były przepełnione. Deputowani z Siedmiogrodu zasiedli po prawej stronie w centrum.

Po zagajeniu posiedzenia zabrał głos prezydent izby, p. *Hasner* i przemówił w te słowa:

„Najpierwszym moim obowiązkiem dzisiaj jest przystąpić do odebrania przyrzeczenia od nowo wstępujących pp. deputowanych z Siedmiogrodu.

Z uczuciem wielkiego zadowolenia i szczerej radości przystępuję do tego aktu. Liczbę wiernych towarzyszów przekonania, których przybycie witamy zawsze z radością, pomnaża dziś doświadczone grono znakomitych mężów, po których możemy się spodziewać, że na gruncie wspólnych chęci i czynów znajdą się wkrótce pomiędzy swoimi, jako przyjaciele pomiędzy przyjaciółmi.

Ale co większa jeszcze, w przybyciu tych mężów z Siedmiogrodu witamy zarazem pełne znaczenia zwycięztwo idei, którą dostojny nasz Monarcha w konstytucyi państwa w słowo i w czyn zamienił. Skutek tego zwycięstwa jest przedewszystkiem dla nas zupełny i cały, albowiem całe prawo, które konstytucya nadaje reprezentacyi ludów austryackich, stało się przeto naszem prawem, prawem tej wysokiej izby, która może je teraz i musi przeto wykonywać na mocy własnej prerogatywy. Z potopu zdań sprzecznych wznieśliście panowie, nowi koledzy nasi, pierwszą gałązkę do naszej arki, za pomocą której możemy podnieść się z dawnego ograniczenia do pełnej miary naszych praw i naszych obowiązków.

Na zewnątrz jest to bez wątpienia tylko część zwycięstwa, którego pragniemy koniecznie nie z własnej dumy, lecz dla państwa, tak dla ogółu jak i dla jego części. Ale także i tam, gdzie nie

sięga nasze zwycięstwo, działać będzie potężny, pełny nadziei fakt, jakim jest wstąpienie Wasze do izby. Albowiem to, co wczoraj wydawało się dalekiem, stało się dziś rzeczywistością, i przeto umacnia się tylko niezachwiana nigdy wiara, że to, czego nie ma dzisiaj, nastąpi jutro, bo nastąpić musi; gdyż znane zdanie: „że historya świata nie zna przymusu“, kończy się drugiem, o którem nie powinniśmy nigdy zapominać: „ale niepowstrzymana wykonuje swoje ustawy.“ I tak niezłomną okaże się także ustawa nowożytnego systemu państwowego na Austryi i z gruzów wiekowych wzniesie ją do owej formy potęgi, która przypuszcza wprawdzie rozmaitość życia części składowych, ale wymaga oraz koniecznie nierozdzielnej jedności swojej.

Taka jest wiara nasza, i z tą wiarą oczekujemy cierpliwie jutra. Ale z pokorną radością przyjmujemy upominek dzisiejszy jako pierwsze świadectwo prawdziwości naszej wiary. Oby żyła ona niezachwiana w tem miejscu, i aby nam wkrótce dały nieba powitać tak radośnie wszystkich tych, których świadectwa jeszcze pragniemy dla niej, jak dzisiaj wesoło i serdecznie witamy Was, moi panowie w naszem gronie. A teraz przystępuję do aktu przyrzeczenia.“

Tę mowę przyjęło zgromadzenie hucznemi oklaskami. Potem nastąpiło odczytanie formuły przyrzeczenia w niemieckim, węgierskim i rumuńskim języku. Deputowani odpowiadali podłu swojej narodowości.

Po ukończeniu tego aktu dziękował hrabia *Konrad Schmidt* imieniem swoich kolegów za uprzejme i pełne znaczenia wyrazy prezydenta, które pewno znajdą żywy odgłos w Siedmiogrodzie. W przyłączeniu się do Austryi — mówił dalej — uznano w Siedmiogrodzie jedyną nadzieję ratunku w obec zewnętrznych niebezpieczeństw i wewnętrznych niepokojów. Przyjęciem sankcyi pragmatycznej postawił się kraj na gruncie niepodzielnej Monarchii, a tem bardziej pragnie on teraz pozostać na tym gruncie pod opieką konstytucyi, która ogłosiła równouprawnienie. Dalej zestawiał mowca uchwały sejmu odnoszące się do stosunku Siedmiogrodu do całego państwa. Siedmiogrodzcy deputowani — mówił — spieszyli się przybyć do Wiednia i brać udział w pracach konstytucyjnych, wszelako liczą oni także na poparcie materyalnych interesów Siedmiogrodu przez reprezentacyę państwa. My wierzymy w żywotność tej konstytucyi; daliśmy dowody tego, ani jeden głos nie odezwał się przeciw wysłaniu deputowanych do Rady państwa, i spodziewamy się przeto, że dzień dzisiejszy stanie się jednym z najważniejszych nie tylko dla Siedmiogrodu, ale i dla całej, wielkiej, potężnej i pełnej chwały Austryi.

Następnie oznajmił prezydent izbie, że *minister stanu* nadesłał projekt ustawy względem politycznej administracyi i organizacyi władz w krajach szczuplejszej Rady państwa.

Rozdano członkom izby: Ustawę względem dalszego pobierania podwyższonych podatków za listopad i grudzień 1863 r. i sprawozdanie wydziału o niej; ustawę względem pokrycia części nadzwyczajnych wydatków państwa; projekt ustawy względem wydatków na ulżenie niedostatku w Węgrzech: sprawozdanie wydziału o załatwieniu projektów reformy podatkowej; sprawozdania finansowe; Rada państwa, polityczna administracya, opłaty górnicze, dobra skarbowe, procenta długu państwa; a nakoniec traktat względem spłacenia ceł na rzece Szeldzie z 15. lipca 1863.

Deputowany *Kostelnik* oświadczył, że ponieważ powątpiewano o słowach kolegi jego *Helceleta* względem wstrzymania się czterech deputowanych morawskich od udziału w obradach finansowych, iż zgadza się zupełnie z jego oświadczeniem.

Wreszcie nastąpiły z porządku dziennego obrady nad sprawozdaniem wydziału względem załatwienia projektów reformy podatkowej. *Brolich* odczytał sprawozdanie, i po krótkiej dyskusyi zakończyły się obrady rezultatem ogłoszonym już we wczorajszym przeglądzie naszego pisma.

Francya.

Paryż, 18. października. *(Różne wiadomości.)* Cesarz napisał list do córek zmarłego p. Billaulta, dla wyrażenia im współczucia swego w nieszczęściu, które ich spotkało, a które w całej Francyi tak bolesne wrażenie sprawiło.

Ludność paryska okazała zadziwiającą obojętność przy pogrzebie p. Billaulta. Nawet mała przestrzeń, przez którą kondukt pogrzebowy przechodził, od Pawilonu Rohen do kościoła Saint-Germain l'Auxerrois, była prawie pusta, prócz nie wiewielkiej liczby ciekawych. A przecież p. Billault nie należał wcale do ludzi niepopularnych.

La Nation twierdzi, że przesełki wojska do Mexyku, zawieszone w czasie upałów, znów się rozpoczną. W dniu 16. bieżącego miesiąca odpłynąć miało do Veracruz 500 ludzi, w dniu 23. odpłynąć ma 1200 ludzi, a drugi takowy oddział odpłynąć ma w pierwszych dniach listopada.

Monitor sądzi, iż poruszenia na Kaukazie nabierają większego znaczenia. Wielka liczba pokoleń połączyć się miała z góralami.

Korespondent paryski *Independance belge* zwraca uwagę na przekonanie, jakie się wdrożyło nawet w umysły dotąd jeszcze wahające się, na ton w sferach dzienników półurzędowych po za obrebem słów pozornych i pozornie głoszonych, iż Cesarz nie opuści myśli od dawna powziętej, że zrobi coś dla Polski pomimo wszystkich trudności, bez względu na naturę tych trudności. Jest to zaiste raczej instynktowe przekonanie, nizeli rozumowanie na powodach oparte, jednak przekonanie to staje się coraz powszechniejszem, dla tego na pewną uwagę zasługuje.

Zdaniem powyższego korespondenta, główni przywódzcy stronnictwa wojennego, wymyślili nową kombinacye, którąby zmusiła do wystąpienia mocarstwa zachodnie a mianowicie Anglię. Słowem, oszołomionoby Turcyę w ten sposób, iż mocarstwo to wziełoby taka postawe na przeciwko Rosyi, iż Rosya wojne by mu wydać musiała. W takim razie przyznanoby słuszność Turcyi i pospieszonoby jej na pomoc. Wybuchłaby więc wojna powszechna na wiosnę, na pozór za Turcyę, w rzeczy zaś samej na rzecz Polski. Nie przywięzując przesadzonego znaczenia do wieści, z których sie kombinacya podobna wyrodziła, trudno jednak zaprzeczyć, iż ona tłumaczy fakta niektóre i depesze, znane całemu światu. Na przykład, deklaracyę prawdziwą lub zmyśloną p. Nowikowa w Stambule, koncentracyę wojsk na brzegach Dunaju, otwarte wsparcie jakie niektórzy urzędnicy tureccy dają powstaniu na Kaukazie, a mianowicie basza z Trebizondy, trudniący się przesyłaniem broni i amunicyi Czerkiesom, a nadto nagłe odwołanie posła tureckiego w Londynie, p. Musiurus. W każdym razie przyznać potrzeba, iż we wszystkiem tem, zdaniem powyższego korespondenta, coś dwuznacznego się ukrywa. Chociaż zaś na teraz nic pokojowi nie zagraża, to jednak w Paryżu robią sie przygotowania na wszelki przypadek. Wielką liczbe rzemieślników zgromadzono w Veron, dla roboty pociągów wojskowych. W ministeryum wojny zajmować sie mają statystyka cyfr, która to praca w ten czas tylko dokonaną bywa, jak wojsko czynnie wystąpić ma, lub jeżeli jest podobieństwo do prawdy, że do tej ostateczności przyjść musi.

Drukarnia cesarska odebrała rozkaz, ażeby żółta księga wygotowana była na dzień 6. listopada, dla wielkich ciał politycznych państwa. Zdawałoby się z tąd, iż obecne posiedzenie ciała prawodawczego będzie miało cechę polityczną.

Na giełdzie obiegały pogłoski o nowej pożyczce. Wieść ta nie zasługuje na żadną uwagę i zdaje się, iż rząd stanowczo jej zaprzeczy.

Włochy.

Turyn, 18. października. *(Budżet państwa.) Opinione* podaje następujący ciekawy artykuł: „Budżet wydatków zwyczajnych i nadzwyczajnych na rok 1864. Minister skarbu, stosownie do prawa z dnia 28. lipca 1863 roku, złożył w właściwym czasie prezesowi izby deputowanych przegląd zmian proponowanych na rok 1864. Przegląd ten już wydrukowany wkrótce będzie rozdany. Ważniejsze jego punkta są następujące:

Budżet przedstawiony parlamentowi na rok 1863 wynosił

na wydatki zwyczajne	772.419.060 fr.
do których należy dodać procent od pożyczki	35.716.000 fr.
razem . . .	808.135.000 fr.

Izba obniżyła ten budżet do 780.258.000 fr., czyli o blisko 27 milionów i pół.

Rozbierając to zmniejszenie, można spostrzedz, że pomiędzy wydatkami zwyczajnemi i sumą przeniesioną do budżetu nadzwyczajnego było różnicy około pół siodma miliona, co sprowadza prawdziwą oszczędność tylko do 21 milionów.

Izba potwierdzając ten budżet na 1864 rok poleciła nowe wprowadzić oszczędności do wysokości 960.000 fr., ale przez to wcale nie odjęła gabinetowi prawa projektowania dalszych oszczędności. Gabinet spełnił pierwszą część swego mandata za reskryptem królewskim z dnia 30. sierpnia; spełnia teraz drugą, proponując inne oszczędności do wysokości 19,605.000 fr., co doprowadza do 24.560.000 fr. oszczędności na 1864 rok projektowane przez ministerstwo na wydatkach zwyczajnych.

Dodawszy do tego 21 milionów oszczędności z budżetu 1863, otrzymamy ogólną sumę 45 milionów oszczędności zrealizowanych w przeciągu dwóch lat na budżecie wydatków zwyczajnych, i to bez naruszenia praw organicznych.

Wypadek ten widocznie okazuje, że kiedy minister skarbu zapowiedział możność dojścia do 100 milionów oszczędności na budżecie przedstawianym przez jego poprzedników, zapowiadał on rzecz możliwą, do urzeczywistnienia której szybko się zbliżają. I kiedy następnie oświadczył, że wysokość oszczędności możebnych, nie licząc tych, któreby powstały w skutek zmiany praw organicznych, doszłaby od 40 do 50 milionów, nie tylko nie przesadzał, ale nawet nie dosięgał istotnej prawdy.

Co do budżetu nadzwyczajnych wydatków na r. 1863 zaprojektowano sumę 190.380.000 fr., którą parlament zredukował do 163.032.000 fr.

Budżet zaprojektowany na rok 1864 wynosi 124.106.000 fr. Budżet więc zaprojektowany na rok 1864 przez ministra skarbu przedstawia w porównaniu z budżetem zatwierdzonym na rok 1863 oszczędność 63,430.000 fr., a porównany z budżetem zaprojektowanym na rok 1863 oszczędność 118,155.000 fr.

Przedstawiając obraz tak korzystnego stanu finansów można być pewnym, że publiczność będzie zupełnie zaspokojona.“

(Plany księdza Merode.) Do *Jener. Koresp. austr.* piszą z Rzymu pod dniem 12. października, iż mylne są pogłoski, jakoby stolica apostolska obawiać się miała groźnych jakich ewentualności ze strony Francyi, przeciwko którym rząd papieski przygotować już miał właściwe środki i plany daleko sięgające. Niebezpieczeństwo Rzymowi grozić mogące pochodzi właściwie nie z Paryża lecz

z Turynu. Przeciwko temu niebezpieczeństwu przygotowano już środki zaradcze tak skuteczne, iż pokaże się, że zarzuty letargii i ospałości rządowi rzymskiemu czynione, nader były niesłuszne. Gdy bowiem szło o to, ażeby moc mocą odeprzeć, monsignore Merode miał już w cichości przygotowany plan, w którym wszelkie środki ku temu obmyślił, i plan takowy Jego Świątobliwości złożył. Myślą zasadniczą tego planu było uorganizowanie armii rzymskiej o 60.000 wojska i zrzeczenie się opieki i okupacyi francuzkiej.

Królestwo Polskie.

(Różne wiadomości.) Do *N. P. Z.* piszą z **Warszawy** pod d. 16. b. m. Godna uwagi jak wielka ilość broni wykryto w Warszawie i na prowincyi odkąd stan wojenny został z całą ścisłością przez hr. Berga przeprowadzony; ile tej broni odstawiono już do tutejszej cytadeli i do innych twierdz. Przed niejakim czasem znaleziono pewna ilość broni, i innych rekwizytów wojskowych co wszystko było zakopane w pewnej wsi pod Siedlcami w polu już zasianem. W nocy z 14. na 15. b. m. znaleziono także znaczna ilość broni i amunicyi w Warszawie w klasztorze Dominikanów przy ulicy Treta. Rozporządzenie o darowaniu kary tym właścicielom i zarządzcom domów, którzy do 20. października dadzą znać o broni lub innych zakazanych przedmiotach u nich ukrytych, poczęści już skutkowało, pewna bowiem pani, która nabyła fabrykę pieców za rogatką wolską, doniosła o ukrytej broni i rzeczywiście znaleziono tam pewną liczbę strzelb i pałaszy. Zabójca Dra Hermanni został już schwytany. Jest to dawny lampiarz z teatru, obecnie polski żandarm narodowy.

Z Petersburga nadszedł rozkaz, aby Warszawa sama ponosiła ogromne koszta utrzymania swojej policyi. Koszta te obliczono na 1.200.000 r. s. i wyznaczono komisyę, do rozdzielenia tej sumy.

Książę Wittgenstein nałożył kontrybucyę na miasto Włocławek i Kowal za czynny udział w powstaniu. Włocławek ma zapłacić 6000, a Kowal 2000 r. s., które te sumy właściciele domów mają złożyć w przeciągu 8 dni pod kara egzekucyi wojskowej.

W krakowskiem rozpisano liweranki siana i owsa dla armii. Ze wszystkich powiatów liweranki te mają być odstawiane do Częstochowy. Właściciele dóbr z powiatów odleglejszych, postanowili z powodu trudności i niepewności transportów zakupić zboże i siano w okolicy Częstochowy, i ztamtąd odstawić na miejsce przeznaczenia. Na egzekucyę nikt zapewne czekać nie będzie. Zaległe podatki są także w województwie krakowskiem powiększej części dobrowolnie płacone, tak że już nigdzie nie ma tam egzekucyi wojskowych.

Rosya.

(Ułaskawienie.) *Kuryer Wileński* donosi: D. 8. b. m. znowu 8 osób, które opuściły powstańców i prosiły o ułaskawienie, ponowiło w kościele św. Jana przysięgę wierności, a mianowicie: właściciele dóbr Wincenty Matusiewicz i Alexander Skowiński; szlachta Władysław Rutkowski, Franciszek Sparski, Adam Artiszewski i Włodzimierz Woraksa, tudzież włościanie Mateusz Korniez i Piotr Nopiewicz. Po złożeniu przysięgi gubernator odczytał im akt ułaskawienia cesarskiego, poczem zostali puszczeni na wolność.

Księstwa Naddunajskie.

(Wypadek w Turn Severin.) Z **Bukaresztu** pod dniem 9. października piszą do *Allg. Ztg.* Pokazuje się, że wieść o wypadku austryackiego okrętu wojennego w Turn Severin była przesadzona. Z niezawodnego źródła dowiadują się, że cały wypadek ograniczał się na tem, iż kilku majtków austryackiej łodzi kanonierskiej znajdujących się za urlopem na lądzie podchmieliło sobie, i jeden z nich ze swywoli wystrzelił w powietrze z pistoletu. W skutek tego został przez policyę miejscową aresztowany. Dowódzca okrętu, nie widząc do tego powodu, wysłał patrol z żądaniem, aby majtka uwolniono, co też bez trudności nastąpiło. Ale policya miejscowa zawiadomiła o tem prefekta, a ten doniósł o całym wypadku książęcemu rządowi w Bukareszcie. Rząd ten przywiązując wielką wagę do tego zdarzenia, wniósł reklamacyę do rządu ces. austryackiego, żądając zarazem wyjaśnienia co do pobytu okrętu wojennego w przystani na Dunaju. W ogólności jest tu wiele ludzi, którzy podnoszą do znaczenia fakta małej wagi, lub takowe wymyślają. Kiedy pogłoska o zamachu na księcia Sturdze okazała się bezzasadną, obiega znowu inna o zamachu na księcia panującego, do którego miano strzelić w Cotroceni, w jego własnym pokoju. Nie masz nic podobnego do prawdy i niedorzecznego, coby nie znalazło wierzących.

(Doniesienia z Jas.) Z Jas donoszą, że trzynastu Hegumenów klasztorów greckich znajdujących się w Mołdawii, którzy niechcieli zastosować się do rozporządzeń rządu względem tychże klasztorów zostali pozbawieni urzędu i wydaleni z kraju.

Kronika.

(Pożary.) W Jabłońce wyżnej w powiecie tureckim, zgorzał z 11. na 12. b. m. z niewiadomej przyczyny dom włościański z zabudowaniami gospodarskiemi i zapasami zboża wartości około 800 zł. w. a.

W nocy z 15. na 16. b. m. zgorzała w Putiatyńcach powiatu Rohatyńskiego stajnia z 82 wołami opasowemi.

(Do charakterystyki prowadzenia wojny w Polsce) należy, że jak donoszą, patrole rosyjskie przeciągające po lasach, prowadzą ze sobą psy, które węchem znajdują ślad powstańców ukrywających się pojedynczo w zaroślach. Przed niejakim czasem patrol taki, z 12 ludzi złożony z 5 psami, przechodził przez las niedaleko granicy pruskiej; nagle sfora wyjąc i szczekając puściła się w gęstwinę i znikła. Żołnierze odwiodłszy kurki u karabinów pospieszyli za psami i natrafili na dziecię śpiące. Podnieśli je, i zaczęli wołać matki lub piastunki ale nikt się nie odezwał. Ponieśli tedy dziecię aż do najbliższej wsi, gdzie je zostawili u pewnej rodziny. Tymczasem trzydziestu powstańców z bronią i amunicyą przeszło przez ten sam las, i połączyło się z towarzyszami broni.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Brzeżany. 20. października. W pierwsej połowie b m. były na targach tutejszych następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Nazwisko targu											
	Brzeżany		Bursztyn		Bóbrka		Kozowa		Przemyślany		Rohatyn	
	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr	cen	zr	cen.	zr	cen
	walutą austryacka											
Mec pszenicy . .	2	27	2	46	2	25	2	50	2	.	2	70
„ żyta . .	1	20	1	20	1	20	1	20	1	46	2	3
„ jęczmienia .	.	92	.	90	1	.	.	85	1	5	1	33
„ owsa . . .	.	70	.	80	.	80		66	.	80	.	80
„ hreczki . .	1	16	1	.	1	60	1		1	15	1	80
„ kukurudzy .	.	.	1	20	2	40	1	20	.	.	2	5
„ ziemniaków	.	34	.	32	.	40	.	30	.	50	.	60
Cetnar siana . .	.1	30	1	.	1	50	1	.	1	.	.	98
„ wełny	.		.	.	.	.	.	.		.	45	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	38	.
Sąg drzewa twardego	4	50	6		7	.	8	.	6	.	5	4
„ „ miękkiego	3	50	5	.	6	.	6	50	4	.	3	36
Funt mięsa wołowego	.	11	.	12	.	10	.	11	.	10	.	11
Mas okowity . . .	.	80	.	36	.	35	.	31	.	50	.	80

Wiedeń, 19. października. *(Targ wiedeński na woły.)* Na naszym dzisiejszym targu było wołów węgierskich 1492, galicyjskich 2527, krajowych 295 razem 4314. Z tego przedano na potrzebę miejscową 2493 sztuk, na prowincyę 1095 sztuk. Waga szacunkowa 1 sztuki wynosiła 480 do 720 ℔. Płacono za 1 sztukę 167 zł. 50 c. do 175 zł. za cetnar 21 zł. 50 c. do 24 zł. 50 c.

(Wywóz soli.) Niski stan wody na Wiśle i zaburzenia w Królestwie Polskiem tamują wywóz soli z c. k. kopalni w Wieliczce na rachunek rządu rosyjskiego. W zeszłym miesiącu wysłano koleją do granicy 1.416.816 ℔, a do Niepołomic 974.931 ℔, podczas gdy w tym samym miesiącu zeszłego roku wysłano prawie cztery razy tyle. Główną przyczyną tego zmniejszenia się transportów ma być to, że kolej warszawsko-wiedeńska, która jak wiadomo ma na mocy kontraktu dostawiać wozy potrzebne do transportowania soli, nie ma dostatecznej ilości wozów do dyspozycyi, a to z powodu rozsyłania żywności dla wojska stojącego wzdłuż granicy.

Ostatnia poczta.

Z Tarnowa donoszą nam z dnia 21. b. m., że c. k. patrol wojskowy wysłany dnia 18. b. m. z Majdanu ku Dąbrowicy w lesie pod Kaczakami zaatakowany przez zbierający się w tem miejscu oddział powstańców wzięty został w niewolę. Po niejakiem czasie jednak znaczniejszy oddział c. k. wojska przybył na miejsce i uwolnił pojmanych, przyczem przytrzymano kilka wozów z bronią i ośmiu powstańców ujęto. — O innem pożałowania godnem zdarzeniu w tej samej okolicy donoszą nam co następuje: Patrol c. k. wojska prowadzony przez podoficera żandarmeryi nazwiskiem Joan, natrafiwszy dnia 18. b. m. w lasach około Huty Komorowskiej na oddział powstańców, przyjęty został ogniem karabinowym, przyczem rzeczony podoficer żandarmeryi Joan śmiertelnie ugodzony spadł z konia. Zwłoki jego znalezione w lesie przez c. k. żandarmeryę sprowadzone zostały do Tarnobrzegu gdzie dnia 21. b. m. miał się odbyć pogrzeb.

Kraków, 22. października. *Krak. Ztg.* pisze: Od granicy obwodu Rzeszowskiego donoszą pod d. 18. b. m., że d. 16. i 17. zebrało się około 350 ochotników w okolicy pomiędzy Łętownią i Groblami. C. k. wojsko przytrzymało 150 do 160 ludzi z 15 wozami napełnionemi bronią, amunicyą i rekwizytami wojskowemi wszelkiego rodzaju tudzież 44 koni, i odstawiło do Tarnogóry, a ztamtąd do Leżajska.

Jednocześnie przytrzymano znaczną liczbę ochotników w powiecie Leżajskim, i odstawienie ich trwało do 19. b. m. Według zeznania ochotników, byli przeznaczeni do korpusu Wierzbickiego, który z 160 ludźmi obozował z tamtej strony granicy pod Hutą, zdaje się jednak, że granicę przeszło nie wielu, i ekspedycya w tej okolicy została udaremniona.

Szczęśliwiej powiodło się nowemu oddziałowi utworzonemu z ochotników obwodu Sandeckiego (dawnego Jasielskiego) i Tar-

nowskiego, który dnia 20go b. m. zrana przeszedł w bród Wisłę pod Kołem. Oddział ten ma być przeznaczony dla Czachowskiego i Waligórskiego. W lasach Majdanu oddział ten z powodu przytrzymania patrolu austryackiego, który został oswobodzony, miał zajście z c. k. wojskiem, przyczem padł podoficer c. k. żandarmeryi. (Obacz wyżej doniesienie z Tarnowa).

Berlin, 21. października. *Nordd. Allg. Ztg.* dowiaduje się z Kopenhagi z 19. b. m., że Hall zamierza oświadczyć związkowi niemieckiemu, iż Dania uważać będzie egzekucyę związkową za rozpoczęcie kroków nieprzyjacielskich.

Kopenhaga. 21. października. Ostatniego poniedziałku uchwaliła rada państwa posłać odmowną odpowiedź do Frankfurtu i ogłosić exekucye za akt nieprzyjacielski przeciw niezawisłości Danii.

Warszawa. 21. października. *Dziennik Powsz.* ogłasza w nieurzędowej części następujący buletyn z widowni powstania: Oddział Białozierskiego pułku piechoty sztabskapitana Wendorfa, dn. 2. (14.) października, rozbił przy Drunoiskach szczątki bandy Słupskiego, połączone z bandą Matuszewicza. Straty buntowników są wielkie; ujęto ich 25: zabrano broń i 40 koni. Ze strony wojska jest ranionych 5 niższych stopni. Podpułkownik Pisanko z Wielunia ściga bandy.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. października.

Hotel George: PP. Czosnowski Bor., z Wołynia. — Winniccy Tytus i Stanisław, z Rudnik. — Jankowski Edward, Smoliński Ignacy i Krasowski Henryk, z Podola.

Hotel europejski: Jaroszyński Narcyz, z Małowód. — Chojecki Zygm., z Dorohojowa.

Hotel Langa: Trapczyński Tad., z Prus.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. października.

PP.: Wiśniewski Jan, do Ciemierzyniec. — Bogusz Adam, do Drohowyża. — Ptaszyński Stef., do Nowosiółek. — Ostaszewski Teofil, do Wzdowa. Cywiński Ludwik, do Mieczyszczowa. — Słonecki Z., do Jurowic. — Ostrowski Józef, do Polski. — Pyszyński Tytus, do Kobylan. — Radziejowski Edward, do Dytkowic. — Hr. Dzieduszycki Kaz., do Niesłuchowa.

TEATR.

Jutro teatr niemiecki: „**Orpheus in der Unterwelt**," komiczna opera w 2 aktach z tańcami.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. października 1863.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	327.27	+ 9.4	87.6	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	326.59	+ 11.9	73.8	„	„	„
10. god. wiecz.	326.43	+ 9.1	87.9	północny	„	„

Kurs lwowski.

Dnia 22. października.		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	$30\frac{1}{2}$	5	$34\frac{1}{2}$
Dukat cesarski	„ „	5	$32\frac{1}{2}$	5	37
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	9	$16\frac{1}{2}$	9	$23\frac{1}{2}$
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	75	1	77
Talar pruski	„ „	1	67	1	$68\frac{1}{2}$
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „				
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	73	75	74	50
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	77	53	78	28
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	73	90	74	63
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	35	81	98
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	195	75	198	25

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 22. października.	Instytut kupuje zł.	Instytut kupuje c.	Instytut sprzedaje zł.	Instytut sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Nowe na W. A. oprócz kuponów 100 złr. po	74	—	74	50	—	$23\frac{1}{3}$
Dawne na M. K. „ „ 100 złr. po	77	70	78	23	—	$29\frac{1}{2}$

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22 października.	złr.	kr.
5% Metaliki	75	60
5% pożyczka narodowa	81	70
Losy z 1860 roku	97	70
Akcye banku wiedeńskiego	790	—
„ „ kredytowego	186	20
Londyn, 10 funtów szterlingów	112	10
Dukat pojedyńczy	5	38
Srebro	11?	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. października

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	71.65	71.75
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	96.60	96.75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	81 65	81.75
od kwiet. do paźd. po 5%	81.55	81.65
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	75.35	75.45
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	75.50	75.60
dtto. po $4\frac{1}{2}$%	67.50	67.75
dtto. „ 4%	60 —	60.50
dtto. „ 3%	45.—	45.50
dtto. „ $2\frac{1}{2}$%	37.50	38.50
dtto. „ 1%	15.10	15.20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	158.50	158.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	155.75	156.—
Przez. do wyl. z r. 1854	93.50	94.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	97.90	98.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	98.10	98.20
Renty Como po 42 lir. aust.	17.50	17.75
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	71.50	72.—
„ $4\frac{1}{2}$%	67.—	67.50
„ 4%	59.50	59.75
„ $3\frac{1}{2}$%	52.—	52.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ $2\frac{1}{2}$%	59.—	60.—
„ $2\frac{1}{4}$%	52.—	53 —
„ 2%	47.—	48.—
„ $1\frac{3}{4}$%	41.—	42.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ $4\frac{1}{2}$%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50
B. krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)		
Niższej Austryi	87.25	87.75
Wyż. Aust. i Salcb.	85.—	85.50
Czech	90.25	90.75
Morawii	88.50	89.—
Szląska	88.50	89.—
Styryi	87.25	87.50
Tyrolu	91.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	87.—	89 —
Węgier	75 50	76.—
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Banatu Tem.	74.—	74.50
Kroacyi i Sławonii	75.25	75. 0
Galicyi	73.75	74.—
Siedmiogrodu	73.75	74.40
Bukowina	73.25	74.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	73 25	73 50
Lomb. wen. poż. z r. 1859	91.50	92.50
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	59.50	59.75
Dług Salcburga „ $3\frac{1}{2}$%	— —	—.—
„ 3%	59.50	59.75
„ $2\frac{1}{2}$%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	29.50	30.50
„ $1\frac{3}{4}$%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	27.—	—.—
„ $2\frac{1}{2}$% „ 100 „	22.50	—.—
„ $2\frac{1}{4}$% „ 100 „	20.25	—.—
„ 2% „ 100 „	18.—	—.—
„ $1\frac{3}{4}$% „ 100 „	15.50	—.—

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	787.—	789.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	186.80	186 90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	640.—	642.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1646.—	1648.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	186.—	186 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	141.—	141 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	128.80	129 —
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	—.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	247.—	248.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	197 50	198 —
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	40.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	99.—	100.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	685.—	695.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	228.—	230.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	195.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	—.—	145 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	429.—	430.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	240.—	241.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	393 —	395.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	395.—	398 —
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	278. —	280.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	157 50	158. —

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	102.25	102.50
10let. „ 1857 po 5%	89.75	90.—
przeznaczone do los. po 5%	—.—	—.—
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	85.40	85.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	74.—	74.25

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.75	98.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	91.75	92.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	87.75	88.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	117.75	118.25
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	116 75	117.25
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.60	90.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	86.—	86.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	80. —	80.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.—	95.50
Lloyda za 100 zł.	91.—	92.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	95.—	95.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	78.25	78.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99.50	99.75

6. Losy.

(za sztukę)	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	136 40	136.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	91.—	91.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	113.—	114.—
„ „ po 50 zł. m. k.	52.	52 50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.75	34.25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	94 50	95.50
Salma „ 40 „	34.25	35 75
Palffiego „ 40 „	34.25	34.75
Clarego „ 40 „	34.50	34 75
St. Genois „ 40 „	33.50	34. —
Windischgrätza 20 zł. „	22 —	22.50
Waldsteina 20 „	20 25	20.75
Keglevicha 10 „	15. —	15 25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	95.—	95 —
Berlin za 100 tal.	—.—	— —
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	95.—	95 10
Genua za 100 lir. piem.	—.—	— —
Hamburg za 100 M. B.	83.70	83 80
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	— —
Londyn za 10 ft. szt.	111.90	111 90
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	44.10	44 10
Marsylia za 100 fr.	—.—	— —
Paryż za 100 fr.	44 30	44 30
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	— —
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	— —
Wenecya za 100 zł. w. a	—.—	—

(31 dni po ukazaniu.)

	pien.	towar
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	$5.35\frac{1}{2}$	$5.36\frac{1}{2}$
dtto. pełnej wagi	$5.35\frac{1}{2}$	$5.36\frac{1}{2}$
Korona	15.40	15.45
20frankówka	$8.95\frac{1}{2}$	$8.96\frac{1}{2}$
Rosyjski imperyał	9.24	9.26
Talar związkowy	$1.68\frac{1}{2}$	1.69
Srebro	112.15	112.35

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50c.

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Budyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.